

UITSpraak 25 - 041

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

██████████, appellant

tegen

██████████ en ██████████, als examinatoren van de masterscriptie

██████████, verweerders

Procesverloop

Bij besluit van 21 januari 2025 hebben verweerders de masterscriptie beoordeeld met een 5.

Bij brief van 31 januari 2025 heeft appellant tegen dit besluit administratief beroep ingesteld.

Verweerders hebben onderzocht of een minnelijke schikking mogelijk was. Er is geen minnelijke schikking bereikt.

Op 21 februari 2025 is door de examencommissie van ██████████ (hierna: de opleiding) (mede) namens verweerders een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 26 maart 2025 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant is ter zitting verschenen, bijgestaan door ██████████. Namens verweerders zijn ██████████, examinator en eerste beoordelaar van de scriptie, ██████████ en ██████████, respectievelijk lid en ambtelijk secretaris van de examencommissie, verschenen.

**Uitspraak
25-041**

Blad 2/6

De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Standpunten van partijen

Appellant stelt zich op het standpunt dat de beoordeling onzorgvuldig is voorbereid en onvoldoende is gemotiveerd. Zij voert aan dat zij op slechts één van de beoordelingscriteria onvoldoende scoort en dat de motivering die bij dat onderdeel is gegeven, het eindcijfer 5 niet voldoende lijkt te onderbouwen. Appellant voert daarbij aan dat haar scriptie onder de OER van 2023-24 beoordeeld had moeten worden, aangezien zij het scriptietraject in dat jaar heeft aangevangen. In die OER staat geen bepaling dat de scriptie op alle criteria met een voldoende beoordeeld moet worden voor een voldoende eindcijfer.

Voorts stelt appellant dat zij aanwijzingen ziet dat de eerste beoordelaar het oordeel van de tweede lezer in de uiteindelijke beoordeling niet voldoende zou hebben meegewogen. Het standpunt van appellant is dat de individuele beoordelingen van beide beoordelaars even veel gewicht zouden moeten krijgen.

Ten slotte wijst zij op het feit dat er tussen deze individuele beoordelingen een verschil van meer dan twee punten bestaat. Appellant meent dat op grond van de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: OER) in een dergelijk geval een derde beoordelaar aangewezen had moeten worden.

Verweerders stellen zich op het standpunt dat de masterscriptie moet worden gezien als een holistische toetsing van de bekwaamheid van de student. De criteria waaraan de scriptie wordt getoetst, zijn afgeleid van de eindtermen van de opleiding. Volgens verweerders betekent dit dat een onvoldoende beoordeling op één criterium kan leiden tot een onvoldoende beoordeling van de scriptie als geheel. Dat is ook vastgelegd in de OER van 2024-25, die van kracht was op het moment dat appellant de scriptie inleverde.

Verweerders wijzen erop dat de individuele beoordelingen van de beoordelaars onder normale omstandigheden niet met studenten worden gedeeld. Deze individuele beoordelingen moeten worden beschouwd als voorlopige versies en vormen het uitgangspunt voor het beoordelingsgesprek tussen de beoordelaars. Van deze initiële beoordelingen kan naar aanleiding van het daaropvolgende overleg in het eindoordeel op verschillende punten worden afgeweken. Verweerders stellen dat de beoordeling pas formele status krijgt op het moment dat de beoordelaars overleg hebben gevoerd en tot een gezamenlijk oordeel zijn gekomen.

Uitspraak

25-041

Blad 3/6

De gezamenlijke beoordeling van verweerders heeft geleid tot het eindcijfer 5. De eerder opgestelde individuele beoordelingen zijn daarmee achterhaald en niet langer relevant. Nu verweerders na onderling overleg tot één eenduidige beoordeling zijn gekomen en daarop een eindcijfer hebben vastgesteld, was het aanwijzen van een derde beoordelaar, zoals bedoeld in de OER, naar het oordeel van verweerders niet aan de orde.

Het College stelt vast dat de regels over de manier waarop een masterscriptie moet worden beoordeeld, zijn opgenomen in de Regeling Ma-scriptie. Deze regeling is als bijlage A gevoegd bij de Onderwijs- en examenregeling masteropleidingen Faculteit der Geesteswetenschappen 2024-2025 en de Regels en Richtlijnen van de examencommissie (de relevante onderdelen zijn opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak). Het College stelt bovendien vast dat de OER gevolgd moet worden die van kracht was op het moment dat de scriptie werd ingeleverd; het betoog van appellant dat de OER die gold toen zij met haar scriptietraject begon moet worden gehanteerd, slaagt daarom niet.

Uit de Regeling MA-scriptie volgt dat de twee lezers de scriptie onafhankelijk van elkaar beoordelen op basis van de beoordelingscriteria (conform Dublin-descriptoren). Daarbij moeten zij op grond van de R&R gebruik maken van het door het faculteitsbestuur vastgestelde -digitale – beoordelingsformulier. Dit beoordelingsformulier bestaat uit een formulier voor de eerste lezer, een formulier voor de tweede lezer en een gezamenlijk formulier.

Voor beide lezers geldt dat zij na invulling van hun beoordelingsformulier en vaststelling van een cijfer het formulier voorzien van een digitale handtekening. Als de twee beoordelingen wat betreft het cijfer niet overeenkomen, treden de eerste en tweede lezer met elkaar in overleg om te bezien of overeenstemming kan worden bereikt. Als dat het geval is, vullen zij het gezamenlijke formulier in; de eerder ingevulde formulieren van de eerste en tweede lezer worden niet aangepast. Als geen overeenstemming wordt bereikt of als het resultaat van de eerste en tweede lezer twee punten of meer verschilt, verzoeken de eerste en tweede lezer gezamenlijk de examencommissie een derde examiner aan te wijzen.

De beoordeling bestaat dus in elk geval uit de ingevulde en ondertekende formulieren van de eerste lezer en de tweede lezer en daarnaast ook uit het gezamenlijke formulier of – in voorkomend geval - het formulier van de derde examiner. Deze formulieren vormen de motivering van de beoordeling en dienen dus ook bij de bekendmaking van het cijfer aan de student te worden verstrekt (artikel 3:47, eerste lid, van de Awb). Anders is de manier waarop de

**Uitspraak
25-041**

Blad 4/6

beoordeling tot stand is gekomen, immers niet inzichtelijk voor de student, voor het College en eventueel voor de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Een inzichtelijke beoordeling is bovendien ook van belang voor de examencommissie bij het uitvoeren van haar taak van kwaliteitsborging (zie artikel 7.12b, eerste lid, aanhef en onder a, van de WHW).

In dit geval zijn de ingevulde en ondertekende formulieren niet bij de bekendmaking van het cijfer aan appellant verstrekt. Dit is in strijd met artikel 3:47, eerste lid, van de Awb.

Het College stelt verder vast dat de gezamenlijke beoordeling van de eerste en tweede lezer onvoldoende is gemotiveerd. De gegeven motivering biedt onvoldoende onderbouwing voor het oordeel dat appellant op één van de beoordelingscriteria het predicaat *unsatisfactory* heeft gekregen. Dit is temeer van belang nu dit oordeel heeft bijgedragen aan het eindcijfer 5. Een dergelijke motivering dient inzichtelijk te maken waarom op dat criterium een onvoldoende is toegekend, hetgeen in de onderhavige situatie onvoldoende is gebeurd.

Ten aanzien van de stelling van appellant dat op grond van artikel 6, zevende lid, van Bijlage A van de OER (als bijlage toegevoegd aan deze uitspraak) een derde examinerator aangewezen had moeten worden, overweegt het College als volgt. Uit de stukken blijkt dat er tussen de oorspronkelijke individuele beoordelingen van de twee beoordelaars een verschil van meer dan twee punten bestond. Artikel 6, zevende lid, van Bijlage A van de OER schrijft in een dergelijk geval dwingend voor dat een derde examinerator wordt ingeschakeld, ongeacht of de beoordelaars uiteindelijk alsnog tot een gezamenlijk oordeel zijn gekomen.

Gelet op het voorgaande is het administratief beroep gegrond en wordt het bestreden besluit vernietigd. De examencommissie dient een derde examinerator aan te wijzen die de scriptie beoordeelt, zoals voorgeschreven in artikel 6, zevende lid, van Bijlage A van de OER. De examencommissie dient aan appellant een tegemoetkoming in de proceskosten te betalen ter hoogte van € 1.294,00 in verband met door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Uitspraak
25-041
Blad 5/6

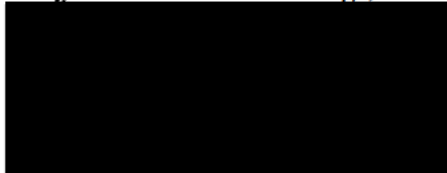
De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het bestreden besluit;
- III. draagt de examencommissie op om binnen twee weken, met inachtneming van deze uitspraak, een derde examiner aan te wijzen die binnen de daarvoor geldende termijn de scriptie zal beoordelen;
- IV. veroordeelt de examencommissie tot vergoeding van de door appellante gemaakte proceskosten tot een bedrag van € 1.294,00, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, J.J. Christiaans BA, T.E.V. Claessen BA en mr. J.J. But (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. E.M.A. van der Linden.




mr. O. van Loon,
voorzitter



mr. E.M.A. van der Linden,
secretaris

Verzonden op: 26 mei 2025

Voor eensluidend afschrift, 

Uitspraak
25-041

Blad 6/6

BIJLAGE

Relevante regelgeving

In Bijlage A - Regeling MA-scriptie van de Onderwijs- en examenregeling masteropleidingen Faculteit der Geesteswetenschappen is, voor zover hier van belang, het volgende bepaald:

Artikel 6. Beoordeling

(...)

7. Indien de eerste en tweede lezer geen overeenstemming over het eindcijfer bereiken, dan wel de beoordelingen van de eerste en tweede lezer twee punten of meer van elkaar verschillen, wijst de examencommissie een derde examiner aan. De derde lezer bepaalt in dat geval het eindcijfer na weging van de oordelen van alle drie de lezers.